

ars, sentimentals i sexuals que sac-
egen la moralitat del lector. "La vida
ranquil·la a què al·ludeix el títol no
s cap definició de la novel·la, sinó
an sols un desig de la protagonista,
ue aspira a una vida tranquil·la però
o pot fugir de com és ella", explica Ju-
it Pujadó, editora d'Edicions Sidillà.
editorial treballa sobretot la no-fic-
ió, però es reserven almenys un lli-
re a l'any per a la ficció literària. "Ens
grada la bona narrativa, només pu-
liquem allò que ens agrada a nosal-
res, i Marguerite Duras sempre atra-
a, escriu des de la pròpia experièn-
ia vital, la sinceritat i l'honestedat." El
ibre ja s'ha mogut per clubs de lectu-
a, i l'editora va poder assistir a un
aquests clubs: "Em vaig quedar pa-
ada del gran debat moral que provo-
ava l'actuació de la protagonista, és
na novel·la que sacseja." "Ella dife-
enciava entre la literatura de segona
à i la literatura pura, escrita des de
a pròpia experiència vital; i Margue-
ite Duras va ser objecte de desig, i
ambé subjecte que desitjava, i en
questa novel·la el que hi ha en el

LA VIDA MATERIAL'

l'autora recull
reflexions fetes des de
la maduresa a partir
de converses amb
el seu jove amant

ons és la veritat d'una adolescent i la
seva dimensió humana, amb molta
profunditat."

A l'altre extrem de la vida literària
de Duras trobem *La vida material*,
que Club Editor acaba de publicar
amb traducció de David Ilig. Són re-
flexions de Duras mentre conversa
amb qui va ser el seu amant, Yann
Andréa, un admirador homosexual
 trenta anys més jove que ella i que va
acabar sent el seu secretari personal i
amant fins a la seva mort. Duras esta-
va bloquejada per escriure ficció, i a
partir d'una idea del cineasta Jérôme
Beaujour, es va llançar a fer una sèrie
d'entrevistes amb Andréa de les quals
va sortir aquest llibre d'anècdotes, re-
cords i reflexions. "Ella no vol fer teo-
ria, sinó que adverteix que és el que
ella ha reflexionat en algun moment:
mai va ser una dona dogmàtica, sinó
tot just el contrari", explica l'editora,
Maria Bohigas. "Va ser una resistent
durant l'ocupació nazi i una comba-
tent que va haver de deixar el Partit
Comunista quan la teoria i el dogma

van coartar la seva llibertat." Tanma-
teix, les reflexions de Duras no es de-
tenen sobre les idees, les utopies i els
horrors viscuts durant el segle XX, si-
nó que parla de les cicatrius pròpies.
A través del que ha estat la seva vida,
van des del desig i la sexualitat fins a
l'alcoholisme i la llibertat de la dona.
"Marguerite Duras em va marcar molt
quan la vaig llegir per primer cop, en
la meua joventut", confessa Bohigas.
"Sí, pot semblar dura, incòmoda, però
ahora és molt humana, considera
que tot és lícit i defuig qualsevol dog-
matisme." Així són les reflexions de
Duras en *La vida material*, punyents
però sense teoritzar, retalls de vida
que són un antídoto contra els prejudi-
cis morals i que l'autora va extreure de
la seva pròpia experiència vital i del
seu compromís intel·lectual amb una
manera de veure el món lliure de
qualsevol pensament totalitari. "No
es deixa atrapar, no vol que la capturi
cap idea preconcebuda." Duras tam-
bé preveu des de *La vida material* el
que ha estat la seva obra, i en dona al-
guns detalls, com que a *L'amant*, la
seva novel·la més cèlebre, no hi bus-

cava la denúncia del colonialisme a
través d'una noia europea i el seu
amant asiàtic, o no només això. Hi
descriu, sobretot, el desig, viscut en
primera persona, experimentat en la
vida real, i la política i la teoria només
hi són en un pla secundari. Pura vida,
al servei de la literatura.

Tant *La vida tranquil·la* com *La vi-
da material* han fet tornar l'escriptora
francesa a les mans dels lectors cata-
lans, i s'uneixen al que ja va fer l'any
2015 LaBreu Edicions amb *La tarda
del senyor Andesmas*, traduïda per
Marc Colell. Si les altres dues obres se
situen en els extrems de la seva vida
literària, *La tarda del senyor Andes-
mas* la va escriure el 1960, immedia-
tament després d'*Hiroshima mon
amour*. Tot passa en una tarda juny,
en què el senyor Andesmas espera a
la seva casa aïllada la visita d'un con-
tractista per fer unes reformes per a la
seva filla, mentre al poble se celebra
un ball que ell veu de lluny. Una plà-
cida tarda en què s'anirà filtrant a poc
a poc una passió latent commovedora
i terrible. Com la quirúrgica mirada
pura de Marguerite Duras.

La vida tranquil·la

Traducció d'Antoni Clapés
Edicions Sidillà

► La segona novel·la de Ma-
guerite Duras, a la qual tra-
da a un petit poble de Fran-
ca, una trama que neix de la s-
experiència vital a Indoxina

La tarda del senyor.

Traducció de Marc Colell
LaBreu Edicions

► Novel·la en què Duras
plora la força de la passió
el desig a través d'una pl-
da tarda d'estiu.

La vida material

Traducció de David Ilig
Club Editor

► Reflexions de l'autora en
seva maduresa a partir de
converses amb el seu jove
amant en què no deixa ca-
tema vital per tractar.